

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ इति शांतिपर्वणिराजध०
 इत्युक्त्वा तर्हितं तद्वैशक्रं चान्वा विशत्प्रभो ॥ तस्मिंस्तेजसिया ते तु तादृग्रूपस्ततोपरः ॥ ४९ ॥ शरीरान्निःसृतस्तस्य को भवानिति चाब्रवीत् ॥ धर्मप्रहादमां विद्धि
 यत्रासौ द्विजसत्तमः ॥ ५० ॥ तत्र यास्यामि दैत्येन्द्रयतः शीलं ततो ह्यहं ॥ ततो परो महाराज प्रज्वलन्निव तेजसा ॥ ५१ ॥ शरीरान्निःसृतस्तस्य प्रहादस्य महात्मनः ॥
 को भवानिति पृष्ठश्च तमाह समहाद्युतिः ॥ ५२ ॥ सत्यं विद्ध्यसुरेन्द्राद्यप्रयास्ये धर्ममन्वहं ॥ यस्मिन्ननुगते सत्ये महान्वै पुरुषोपरः ॥ ५३ ॥ निश्चक्राम ततस्तस्मात्पृ
 ष्ठाहमहाबलः ॥ वृत्तं प्रहादमां विद्धियतः सत्यं ततो ह्यहं ॥ ५४ ॥ तस्मिन्गते महाशब्दः शरीरात्तस्य निर्ययौ ॥ पृष्ठश्चाह बलं विद्धियतो वृत्तमहंततः ॥ ५५ ॥ इत्यु
 क्त्वा प्रययौ तत्र यतो वृत्तं नराधिप ॥ ततः प्रभामयी देवी शरीरात्तस्य निर्ययौ ॥ तामपृच्छत्स दैत्येन्द्रः सा श्रीरित्येनमब्रवीत् ॥ ५६ ॥ उषितास्मि स्वयं वीरत्वयि सत्य
 पराक्रम ॥ त्वया त्यक्ता गमिष्यामि बलं त्वनुगता ह्यहं ॥ ५७ ॥ ततो भयं प्रादुरासीत्प्रहादस्य महात्मनः ॥ अपृच्छत्स ततो भूयः कयासि कमलालये ॥ ५८ ॥ त्वं हि
 सत्यव्रता देवी लोकस्य परमेश्वरी ॥ कश्चासौ ब्राह्मणश्रेष्ठस्तत्त्वमिच्छामि वेदितुं ॥ ५९ ॥ श्रीरुवाच सशक्रो ब्रह्मचारी यस्त्वत्तत्त्वैवोपशिक्षितः ॥ त्रैलोक्ये
 ते यदैश्वर्यं तत्तेनापहृतं प्रभो ॥ ६० ॥ शीलेन हि त्रयो लोकास्त्वया धर्मज्ञनिर्जिताः ॥ तद्विज्ञाय सुरेन्द्रेण तव शीलं हृतं प्रभो ॥ ६१ ॥ धर्मः सत्यं तथा वृत्तं बलं चैव त
 थाप्यहं ॥ शीलमूलामहाप्राज्ञसदानास्य त्रसंशयः ॥ ६२ ॥ भीष्म उवाच एवमुक्त्वा गता श्रीस्तुते च सर्वे युधिष्ठिर ॥ दुर्योधनस्तु पितरं भूय एवाब्रवीद्वचः ॥
 ॥ ६३ ॥ शीलस्य तत्त्वमिच्छामि वेत्तुं कौरवनंदन ॥ प्राप्य ते च यथा शीलं तं चोपायं वदस्व मे ॥ ६४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच सोपायं पूर्वमुद्दिष्टं प्रहादेन महात्मना ॥
 संक्षेपेण तु शीलस्य शृणु प्राप्तिं नरेश्वर ॥ ६५ ॥ अद्रोहः सर्वभूतेषु कर्मणामनसा गिरा ॥ अनुग्रहश्च दानं च शीलमेतत्प्रशस्यते ॥ ६६ ॥ यदन्येषां हितं न स्यादात्मनः
 कर्म पौरुषं ॥ अपत्रपेत वा येन न तत्कुर्यात्कथंचन ॥ ६७ ॥ तत्तु कर्म तथा कुर्याद्येन श्लाघ्येत संसदि ॥ शीलं समासेनैतत्ते कथितं कुरु सत्तम ॥ ६८ ॥ यद्यप्यशीला
 नृपते प्राप्नुवंति श्रियं क्वचित् ॥ न भुंजते चिरं तात समूलाश्च न संति ते ॥ ६९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच एतद्विदित्वा तत्त्वेन शीलवान्भवपुत्रक ॥ यदीच्छसि श्रियं ता
 त सुविशिष्टां युधिष्ठिरात् ॥ ७० ॥ भीष्म उवाच एतत्कथितवान्पुत्रे धृतराष्ट्रो नराधिपः ॥ एतत्कुरुष्व कौंतेय ततः प्राप्स्यसि तत्फलं ॥ ७१ ॥ इति श्रीम० शां०
 राजध० शीलवर्णनं नाम चतुर्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ७३ ॥ नैलकंठीये भारतभा० चतुर्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ७३ ॥